

(> castellà *poza*), i d'altres que vénen del diminutiu PUTEOLUM. Posarem una numeració successiva; els que vénen del primitiu 1); després els que vénen del diminutiu FUTEOLUM, classificats segons el tractament fonètic de -Tɪ-, en nùms. 2), 3), 4) i 5); i finalment els que vénen d'un augmentatiu, 6).

1) Almenys hi ha *Possa*, terme de Riba-roja de Túria. Segurament igual al català *poza*, terminació femenina, i el -Tɪ- tractat com a sorda. També *Puça*, terme de Castalla i t. del Palamó. Aquí també hi ha sorda però vocal *u*. També *la Pussa*, t. de la Palma de Gandia.

PUTEOLUM 2) *Puçol*, municipi al nord de València; *Poçol*, t. d'Alfauir; *Puçol*, t. de Gandia; *el Puçol*, t. de Portell-Morella. Aquí el -Tɪ- està representat per ç i la -o final eliminada.

3) *Els Poçolos*, t. de Sueca; sorda conservada i -o conservada.

4) *El Posolo*, t. de Bocarent; -Tɪ- sonoritzada, convertida en fricativa *s* sonora.

5) Aquí el grup -Tɪ- està representat per una consonant que és sorda com la del 2), però palatal, com ho era aquest grup en llatí. Tres *Putxol* (a Albocàsser, Lutzent i Quatretonda), *els Putxols* a Xàtiva i a la Serra d'En Galceran, i dos *Putxolet* (Benassal i Penàguila). Observem que cap d'aquests noms no es troba a la zona de parlar apitxat, per tant no són variants de *Pujol*; i consta en quasi tots que hi ha un pou o font notable.

6) Augmentatiu: a) *el Poatxo*, t. de Museros; aquí tenim la terminació augmentativa en la forma netament mossàrab -*atxo*, com es veu per la *tx* i per la *o*, però d'altra banda el grup -Tɪ- ha sofert el tractament típic del català; b) *lo Povatxo*, t. de Xert, ben igual que a), però amb intercalació d'una *v*; c) *Poatx* o *Poaig*, t. de Càlig; aquí hi ha la *tx* o *ig* típica del mossàrab però amb desaparició de la -Tɪ- a la manera catalana; d) *es Poàs*, t. de Corona (Eivissa), altrament nom que es repeteix molt a totes les illes, i on ja no hi ha cap característica netament mossàrab; e) *Poassa*, t. de Quatretonda; *les Poasses*, t. de la Pobla del Duc; *la Putxarra*, t. de Sallent de Xàtiva.

Aprofitem l'ocasió de fer observar l'estupenda riquesa i variada multiplicitat de la toponímia valenciana d'origen mossàrab, que fa tan important la realització de l'estudi del professor Emili Casanova en col·laboració amb Coromines, projectat i ja un poc encetat, com una obra paral·lela a la present. Cal fet vots fervents perquè els sigui donat d'acomplir-la. Així sigui: per voluntat d'un no es perdrà.

Pel que fa a *Alputze* hi ha el grup -Tɪ- amb forma sonora com en 4), però africada com en 5); com en *Galatzó*; i vocal *u* com en 1) (*Puça*).

Pel que fa a la vocal final d'*Alputze* potser correspon més aviat a una terminació etimològica femenina com *Puça*, *Possa* i el castellà *poza*; perquè si fos PUTEUM és probable que la *u* final s'hagués conservat en forma